

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 230/2026-21

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára a sudcov Petra Straku a Ľuboša Szigetiho (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavných sťažnostiach sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátom JUDr. Rastislavom Hanulayom, Hradská 57, Bratislava, proti uzneseniu Krajskej prokuratúry v Bratislave č. k. 1 Kv 96/21/1100-213 z 26. januára 2024 v spojení s uznesením Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. k. IV/1 GPt 949/21/1000-21 z 2. apríla 2024 a proti uzneseniu Krajskej prokuratúry v Bratislave č. k. 1 Kv 96/21/1100-234 z 24. júla 2024 v spojení s uznesením Mestského súdu Bratislava I sp. zn. 5Tp/55/2024 z 23. augusta 2024 takto

r o z h o d o l :

Ústavné sťažnosti **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa prvou ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 30. mája 2024 (doplnenou podaním doručeným ústavnému súdu 9. septembra 2024, pozn.) domáha vyslovenia porušenia základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a základného práva podnikat' podľa čl. 35 ods. 1 ústavy, ako aj základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), základného práva vlastníť majetok podľa čl. 11 ods. 1 listiny a základného práva podnikat' podľa čl. 26 ods. 1 listiny uznesením krajskej prokuratúry č. k. 1 Kv 96/21/1100-213 z 26. januára 2024 v spojení s uznesením generálnej prokuratúry č. k. IV/1 GPt 949/21/1000-21 z 2. apríla 2024.

2. Sťažovateľ sa ďalšou ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 22. októbra 2024 domáha vyslovenia porušenia základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a základného práva podnikat' podľa čl. 35 ods. 1 ústavy, ako aj základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 36 ods. 1 listiny, základného práva vlastníť majetok podľa čl. 11 ods. 1 listiny a základného práva podnikat'

podľa čl. 26 ods. 1 listiny uznesením krajskej prokuratúry č. k. 1 Kv 96/21/1100-234 z 24. júla 2024 v spojení s uznesením mestského súdu sp. zn. 5Tp/55/2024 z 23. augusta 2024.

3. Ústavný súd obe ústavné sťažnosti sťažovateľa uznesením č. k. PLs. ÚS 94/2024-5 zo 6. novembra 2024 spojil na spoločné konanie.

4. Z obsahu ústavných sťažností a ich príloh vyplýva, že sťažovateľ je v trestnom konaní vedenom Úradom hraničnej a cudzineckej polície, národnej jednotky boja proti nelegálnej migrácii, oddelenia operatívnej činnosti a vyšetrovania Západ pod ČVS: UHCP-30/NJ-Z-2021 trestne stíhaný pre zločin prevádzachstva podľa § 355 ods. 1 a ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. i), j) Trestného zákona a iné. V trestnom konaní vedenom proti jeho osobe došlo k zaisteniu aj viacerých vecí patriacich sťažovateľovi, okrem iného osobného motorového vozidla zn. Hyundai ix35, EČV: [REDAKOVANÉ], VIN: [REDAKOVANÉ], ktoré bolo zaistené podľa § 96f s poukazom na § 96e ods. 1 Trestného poriadku a § 89 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku uznesením Okresnej prokuratúry Humenné č. k. Pv 216/21/7702-8 z 15. apríla 2021 z dôvodu podozrenia jeho použitia na páchanie trestnej činnosti. Ďalej došlo k zaisteniu osobného motorového vozidla zn. Mercedes-Benz CLA 180, EČV: [REDAKOVANÉ], VIN: [REDAKOVANÉ], ktoré bolo zaistené 7. júla 2021 na základe zápisnice o vydaní veci pod ČVS: UHCP-30/NJ-Z-2021 zo 7. júla 2021, a peňažnej hotovosti vo výške 17 000 eur, ktorá bola zaistená pri domovej prehliadke 28. apríla 2021 vykonanej na podklade príkazu sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Humenné sp. zn. 1Tp/17/2021-2-V-OS-HE z 23. apríla 2021.

5. V priebehu trestného konania vedeného proti sťažovateľovi boli uznesením vyšetrovateľa Úradu hraničnej a cudzineckej polície, národnej jednotky boja proti nelegálnej migrácii ČVS: UHCP-30/NJ-Z-2021 z 11. mája 2022 sťažovateľovi vrátené tie zaistené veci, ktoré už neboli potrebné pre ďalšie konanie a neprichádzalo do úvahy ich prepadnutie.

6. Sťažovateľ podaním z 8. januára 2024 požiadal o zrušenie zaistenia ostatných zaistených vecí, a to osobného motorového vozidla zn. Hyundai ix35, EČV: [REDAKOVANÉ], VIN: [REDAKOVANÉ], osobného motorového vozidla zn. Mercedes-Benz CLA 180, EČV: [REDAKOVANÉ], VIN: [REDAKOVANÉ], a peňažnej hotovosti vo výške 17 000 eur. O týchto žiadostiach sťažovateľa rozhodla krajská prokuratúra (i) písomným vyrozumiením č. k. 1 Kv 96/21/1100-211 z 26. januára 2024, v ktorom, čo sa týka zaistenia peňažných prostriedkov vo výške 17 000 eur, oznámila, že sa žiadosťou bude zaoberať policajný orgán, (ii) písomným vyrozumiením č. k. 1 Kv 96/21/1100-212 z 26. januára 2024, v ktorom, čo sa týka zaistenia osobného motorového vozidla zn. Mercedes-Benz CLA 180, EČV: [REDAKOVANÉ], oznámila, že sa žiadosťou bude zaoberať policajný orgán, a (iii) napadnutým uznesením č. k. 1 Kv 96/21/1100-213 z 26. januára 2024 žiadosť o zrušenie zaistenia osobného motorového vozidla zn. Hyundai ix35, EČV: [REDAKOVANÉ], zamietla. Proti tomuto uzneseniu krajskej prokuratúry z 26. januára 2024 podal sťažovateľ sťažnosť, o ktorej generálna prokuratúra rozhodla napadnutým uznesením č. k. IV/1 GPt 949/21/1000-21 z 2. apríla 2024 tak, že ju podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietla.

7. Sťažovateľ následne opätovne žiadosťou z 11. júla 2024 požiadal krajskú prokuratúru o zrušenie zaistenia osobného motorového vozidla zn. Hyundai ix35, EČV: [REDAKOVANÉ], VIN: [REDAKOVANÉ], pričom poukázal na nečinnosť vyšetrovateľa, resp. na prietahy vo svojej trestnej veci v období od mája 2022 (keď mu boli vrátené ostatné zaistené veci) do januára 2024

(do preštudovania vyšetrovacieho spisu) a na skutočnosť, že zaistenie predmetného osobného motorového vozidla mu sťažuje výkon taxikárskej činnosti. O tejto opakovanej žiadosti rozhodla krajská prokuratúra napadnutým uznesením č. k. 1 Kv 96/21/1100-234 z 24. júla 2024 tak, že ju podľa § 96e ods. 9 Trestného poriadku v spojení s § 96f Trestného poriadku zamietla.

8. Proti tomuto uzneseniu krajskej prokuratúry z 24. júla 2024 podal sťažovateľ sťažnosť, o ktorej mestský súd rozhodol napadnutým uznesením sp. zn. 5Tp/55/2024 z 23. augusta 2024 tak, že ju podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietol. Mestský súd v napadnutom uznesení v podstatnom uviedol, že pokiaľ ide o sťažovateľom namietanú nečinnosť orgánov činných v trestnom konaní v období od mája 2022 do januára 2024, tak v tomto období okrem úkonov, ktoré nevedli k objasneniu skutkového stavu, ale bolo ich potrebné vykonať (opakované nazretia do spisov, vysporiadanie sa s viacerými návrhmi obhajoby, záverečné opakované preštudovanie spisov), si orgány činné v trestnom konaní obstarali výsledky právnej pomoci z Rakúska a Nemecka, ako aj lustrácie a správy o povesti obvinených. Podľa názoru mestského súdu je pravdou, že vyšetrovanie po prepustení sťažovateľa z väzby (t. j. po 21. februári 2022) nenapredovalo tak rýchlo ako predtým (a jednoznačne bolo poznačené obdobiami nečinnosti orgánov činných v trestnom konaní), pravdou rovnako je, že pri zaistení veci podľa § 96f Trestného poriadku nie sú na orgány prípravného konania v zmysle § 98a ods. 4 Trestného poriadku kladené také vysoké nároky z hľadiska jeho plynulosti, aké sa na ne kladú pri zásahu do osobnej slobody (eventuálne pri zaistení celého majetku podľa § 2 ods. 6 Trestného poriadku účinného od 15. marca 2024). Vzhľadom na tieto skutočnosti, majú tiež na zreteli, že aj sám sťažovateľ pri svojich výpovediach z rokov 2021 a 2022 uvádzal, že práca taxikára bola len jedným z jeho viacerých skorších zamestnaní, dospel mestský súd k záveru, že rozhodne nemožno tvrdiť, že zaistením predmetného osobného motorového vozidla by došlo k takému neprimeranému zásahu do práv sťažovateľa, aby bolo potrebné predmetné zaistenie okamžite zrušiť (navyše sťažovateľ nepreukázal, že by práve toto vozidlo pri podnikateľskej činnosti využíval). Podľa názoru mestského súdu neopodstatnenosť návrhu sťažovateľa na zrušenie zaistenia predmetného osobného motorového vozidla plynie aj zo závažnosti trestného činu, ktorý sa mu kladie za vinu a za ktorý mu hrozí trest odňatia slobody vo výmere 7 až 10 rokov, a zo záverečného štádia prípravného konania.

9. Podstatou oboch ústavných sťažností sťažovateľa je zamietnutie jeho žiadosti, resp. opakovanej žiadosti o zrušenie zaisteného osobného motorového vozidla zn. Hyundai ix35, EČV: [REDAKOVANÉ], VIN: [REDAKOVANÉ] ktoré bolo zaistené podľa § 96f s poukazom na § 96e ods. 1 Trestného poriadku a § 89 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku uznesením okresnej prokuratúry č. k. Pv 216/21/7702-8 z 15. apríla 2021 z dôvodu podozrenia jeho použitia na páchanie trestnej činnosti. Sťažovateľ sa v ústavných sťažnostiach domáha preskúmania rozhodnutí orgánov prokuratúry a mestského súdu argumentačne z tých istých dôvodov, vo vzťahu k tej istej zaistenej veci, ktorá bola zaistená v rámci trestného konania vedeného proti nemu, a domáha sa vyslovenia porušenia tých istých základných práv. Sťažovateľ v podstatnom namieta, že ním napadnuté rozhodnutia sú arbitrárne, keďže náležite neodôvodňujú potrebu ďalšieho trvania zaistenia predmetného osobného motorového vozidla, pričom v tejto súvislosti sťažovateľ argumentuje, že orgány činné v trestnom konaní v jeho trestnej veci nekonajú urýchlene, resp. sú nečinné.

II.

Predbežné prerokovanie ústavných sťažností

10. Ústavný súd ústavné sťažnosti predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Ústavný súd na predbežnom prerokovaní preskúmal, či ústavné sťažnosti obsahujú všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde) a osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na ich odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

11. V rámci predbežného prerokovania s prihliadnutím na sťažovateľom formulované argumenty ústavný súd dospel k záveru, že ústavné sťažnosti je potrebné odmietnuť podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde, a to v časti z dôvodu ich neprípustnosti [§ 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde v spojení s § 55 písm. d) a § 132 ods. 1 zákona o ústavnom súde] a v časti z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti [§ 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde].

II.1. K namietanému porušeniu označených práv napadnutým uznesením krajskej prokuratúry z 26. januára 2024, napadnutým uznesením generálnej prokuratúry z 2. apríla 2024 a napadnutým uznesením krajskej prokuratúry z 24. júla 2024:

12. Podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania, ktorý je neprípustný. Podľa § 55 písm. d) zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania je neprípustný, ak to ustanovuje zákon o ústavnom súde v § 132 ods. 2 alebo § 142 ods. 2. Podľa § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde je ústavná sťažnosť neprípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal právne prostriedky, ktoré mu priznáva zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd.

13. Právomoc ústavného súdu rozhodovať o ústavných sťažnostiach je založená na princípe subsidiarity. Zmysel a účel princípu subsidiarity, ktorý je vyvoditeľný z čl. 127 ods. 1 ústavy, spočíva v tom, že ochrana ústavnosti nie je a podľa svojej povahy ani nemôže byť výlučne úlohou ústavného súdu, ale je úlohou všetkých orgánov verejnej moci v rámci im zverených kompetencií. Koncepcia konania o ústavnej sťažnosti je založená na tom, že predstavuje subsidiárny procesný prostriedok na ochranu ústavou zaručených základných práv a slobôd. Ústavný súd nie je súčasťou sústavy všeobecných súdov či iných orgánov verejnej moci, a preto nemôže nahrádzať ich činnosť. Jeho úlohou je v súlade s čl. 124 a nasl. ústavy ochrana ústavnosti, a nie tzv. bežnej zákonnosti, resp. protiprávnosti. Z tohto pohľadu je nevyhnutnou podmienkou konania, ktorá musí byť pred podaním ústavnej sťažnosti splnená, vyčerpanie všetkých procesných prostriedkov, ktoré zákon sťažovateľovi na ochranu jeho práv poskytuje (§ 132 ods. 1 zákona o ústavnom súde). Právomoc ústavného súdu rozhodovať o ústavných sťažnostiach teda predstavuje *ultima ratio* inštitucionálny mechanizmus, ktorý sa uplatní až v prípade nefunkčnosti všetkých ostatných orgánov verejnej moci, ktoré sa na ochrane ústavnosti podieľajú. Z uvedeného vyplýva, že ústavný súd v zmysle princípu subsidiarity zakotveného v čl. 127 ods. 1 ústavy poskytuje v konaní podľa uvedeného článku ochranu základným právam alebo slobodám fyzických osôb a právnických osôb za podmienky, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný orgán verejnej moci.

14. Podľa § 96f Trestného poriadku ak zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že hnutelná vec je nástrojom trestnej činnosti alebo výnosom z trestnej činnosti, môže predseda senátu a v prípravnom konaní prokurátor vydať príkaz na zaistenie hnutelnej veci. Na postup pri zaistení hnutelnej veci sa použije § 96e Trestného poriadku.

15. Podľa § 96e ods. 9 Trestného poriadku vlastník inej majetkovej hodnoty, ktorá bola zaistená, má právo žiadať o zrušenie alebo obmedzenie zaistenia. O takejto žiadosti musí predseda senátu a v prípravnom konaní prokurátor bezodkladne rozhodnúť. Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná sťažnosť. Ak bola žiadosť zamietnutá, vlastník inej majetkovej hodnoty ju môže, ak v nej neuvedie iné dôvody, opakovať až po uplynutí 30 dní odo dňa, keď rozhodnutie o jeho predchádzajúcej žiadosti nadobudlo právoplatnosť; inak sa o nej nekoná.

16. Pokiaľ ide o napadnuté uznesenie krajskej prokuratúry z 26. januára 2024, ktorým krajská prokuratúra rozhodla o (prvej) žiadosti sťažovateľa o zrušenie zaistenia predmetného osobného motorového vozidla, ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ podal proti tomuto uzneseniu sťažnosť, o ktorej rozhodla generálna prokuratúra napadnutým uznesením z 2. apríla 2024.

17. Pokiaľ ide o napadnuté uznesenie generálnej prokuratúry z 2. apríla 2024, ústavný súd konštatuje, že v súvislosti so zaistením predmetného osobného motorového vozidla sťažovateľ využil právny prostriedok na ochranu svojich základných práv, ktorý mal k dispozícii, a to opakovanú žiadosť o zrušenie zaisteného osobného motorového vozidla podľa § 96e ods. 9 Trestného poriadku, o ktorej rozhodla krajská prokuratúra napadnutým uznesením z 24. júla 2024. Vychádzajúc z uvedeného, je pre rozhodnutie ústavného súdu – z pohľadu existencie (resp. aj reálneho využitia) právneho prostriedku na ochranu základných práv sťažovateľa – podstatné, že zaistenie predmetného osobného motorového vozidla bolo na základe opakovanej žiadosti sťažovateľa reálne podrobené opätovnému prieskumu zo strany krajskej prokuratúry.

18. Pokiaľ ide o napadnuté uznesenie krajskej prokuratúry z 24. júla 2024, ktorým krajská prokuratúra rozhodla o opakovanej žiadosti sťažovateľa o zrušenie zaistenia predmetného osobného motorového vozidla, ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ podal proti tomuto uzneseniu sťažnosť, o ktorej rozhodol mestský súd napadnutým uznesením z 23. augusta 2024.

19. Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd dospel k záveru, že vo vzťahu k napadnutému uzneseniu krajskej prokuratúry z 26. januára 2024, napadnutému uzneseniu generálnej prokuratúry z 2. apríla 2024 a napadnutému uzneseniu krajskej prokuratúry z 24. júla 2024 sťažovateľ mal k dispozícii právne prostriedky na ochranu svojich základných práv, ktoré aj využil, a preto ústavný súd pri predbežnom prerokovaní ústavné sťažnosti v tejto časti vyhodnotil ako neprípustné a ako také ich odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde v spojení s § 55 písm. d) a § 132 ods. 1 zákona o ústavnom súde.

II.2. K namietanému porušeniu označených práv napadnutým uznesením mestského súdu z 23. augusta 2024:

20. Právomoc ústavného súdu je vybudovaná na zásade prieskumu vecí právoplatne skončených, ktorých eventuálnu protiústavnosť už nemožno zhojiť inými procesnými prostriedkami, resp. už nie je možná náprava iným spôsobom. Teda v prípadoch, pri ktorých sťažovatelia namietajú porušenie svojich ústavou garantovaných práv alebo slobôd v trestnom konaní, ústavný súd vo svojej judikatúre opakovane zdôrazňuje, že trestné konanie je od svojho začiatku až do konca procesom,

v rámci ktorého sa pri vykonávaní jednotlivých úkonov môžu zo strany orgánov činných v trestnom konaní, ako aj v predmetnej veci konajúcich všeobecných súdov naprávať, resp. korigovať jednotlivé pochybenia, ku ktorým došlo v predchádzajúcich štádiách trestného konania, a preto spravidla až po právoplatnom skončení trestného konania možno na ústavnom súde namietať také pochybenia príslušných orgánov verejnej moci, ktoré neboli odstránené v jeho dovtedajšom priebehu a ktoré mohli vo svojich dôsledkoch spôsobiť porušenie práv a slobôd označených v čl. 127 ods. 1 ústavy (IV. ÚS 166/2010, m. m. tiež II. ÚS 3/02, III. ÚS 18/04, IV. ÚS 220/07, IV. ÚS 405/2022).

21. Ústavný súd, ako aj Európsky súd pre ľudské práva považujú označené právo na spravodlivé súdne konanie za „výsledkové“, to znamená, že mu musí zodpovedať proces ako celok (obdobne III. ÚS 33/04, IV. 163/05, II. ÚS 307/06, II. ÚS 155/08, III. ÚS 421/2016, III. ÚS 855/2016, IV. ÚS 405/2022). Spravidla až po jeho skončení možno na ústavnom súde namietať pochybenia znamenajúce porušenie práv alebo slobôd v zmysle čl. 127 ods. 1 ústavy, ktoré neboli odstránené v jeho priebehu (napr. ■■■■■ III. ÚS 3/02, ■■■■■ III. ÚS 18/04, ■■■■■ III. ÚS 75/05, ■■■■■ IV. ÚS 76/05).

22. Sťažovateľovo trestné stíhanie sa nachádza v prípravnom konaní, pričom nie je väzobne stíhaný. V trestnom konaní je dôvodnosť podozrení priebežne preskúmaná, a to aj prokurátorom na základe sťažností proti uzneseniam o obvinení sťažovateľa. Ak by došlo k podaniu obžaloby na sťažovateľa, hneď na začiatku súdneho konania dôjde k preskúmaniu dôvodnosti podozrenia vrátane právnej kvalifikácie. Možnosť brániť sa proti vzneseným obvineniam bude znamenať aj možnosť brániť sa (riadnymi a mimoriadnymi opravnými prostriedkami) aj proti prípadnému uloženiu trestu prepadnutia veci, ktorá bola použitá na spáchanie trestného činu (predmetné osobné motorové vozidlo bolo zaistené z dôvodu, že skutočnosti zistené v priebehu vyšetrovania naznačovali, že je nástrojom trestnej činnosti). V priebehu konania má sťažovateľ zároveň aj naďalej možnosť využiť v periodických intervaloch aj procesný prostriedok žiadosti podľa § 96f Trestného poriadku v spojení s § 96e ods. 9 Trestného poriadku. Orgány činné v trestnom konaní (v prípravnom konaní), ako aj súd (v súdnom konaní) majú navyše povinnosť z úradnej povinnosti skúmať, či nepominuli dôvody na zaistenie hnutelnej veci (§ 96f Trestného poriadku v spojení s § 96e ods. 7 Trestného poriadku).

23. Uvedené skutočnosti svedčia v prospech záveru, že ústavný súd by mal pristupovať k preskúmaniu rozhodnutia mestského súdu (ako sťažnostného súdu) o zaistení hnutelnej veci ako k rozhodnutiu dočasnej a zabezpečovacej povahy vydanému v priebehu prípravného trestného konania zdržanlivo. Prípravné konanie je vykonávané pod priebežným dohľadom prokuratúry, ktorá má dbať na dodržiavanie zákonnosti a ústavnosti. Najzávažnejšie zásahy do základných práv a slobôd v prípravnom konaní v zmysle aktuálneho právneho stavu podliehajú súdnemu prieskumu (väzba, zaistenie majetku, pozn.). Dôvod na zásah v súlade s právomocou zverenou ústavnému súdeu čl. 127 ods. 2 ústavy by bol preto založený len výnimočne, ak by došlo k neprípustnému zásahu do základných práv a slobôd sťažovateľa, ktorý by nebol napravený ani pri súdnej kontrole (I. ÚS 66/2021, IV. ÚS 405/2022). Z hľadiska procesných garancií súdnej a inej právnej ochrany by muselo ísť o kvalifikovaný procesný excés (zjavná chyba výroku, absencia zákonného podkladu, vydanie nepríslušným orgánom, svojvôľa). Z hľadiska hmotného práva by malo ísť o očividný nepomer medzi sledovaným cieľom a použitými prostriedkami na jeho dosiahnutie.

24. Napadnuté uznesenie mestského súdu nenapĺňa spomenuté atribúty umožňujúce uplatnenie kasačnej právomoci ústavného súdu po prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie. Je zrejmé, že obsahuje výrok, ktorého znenie stručne vystihuje obsah príslušnej časti jeho odôvodnenia, a je vydané sudcom pre prípravné konanie [§ 191 písm. d) Trestného poriadku] mestského súdu. Obsahuje odôvodnenie, v ktorom reaguje na podstatné sťažnostné argumenty sťažovateľa. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia ústavný súd nezistil prítomnosť svojvôle [v podobe procesnej, teda hrubé alebo opakované porušenie zásadných ustanovení právnych predpisov upravujúcich postup orgánu verejnej moci, alebo hmotnoprávnej (meritórnej) svojvôle, teda extrémny nesúlad medzi právnym základom pre rozhodovanie veci a závermi orgánu verejnej moci, ktoré sú vo vzťahu k tomuto právnemu základu neobhájiteľné všeobecne akceptovateľnými výkladovými postupmi (II. ÚS 576/2012)]. V tejto fáze konania sú to primárne orgány činné trestnom konaní a sekundárne sudca pre prípravné konanie, ktorí vedia najlepšie posúdiť oprávnenosť úkonov trestného konania s priamou znalosťou všetkých skutkových okolností (m. m. IV. ÚS 405/2022). Odôvodnenie napadnutého uznesenia mestského súdu je primerané tomu, že ide o rozhodnutie o dočasnom zaisťovacom opatrení a nemožno ho *prima facie* považovať ani za zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne. Doterajšia dĺžka zaistenia majetku sťažovateľa podľa názoru ústavného súdu nespôsobuje zjavnú neprimeranosť použitého prostriedku na dosiahnutie sledovaného cieľa.

25. Vzhľadom na už uvedené ústavný súd dospel k záveru, že napadnuté uznesenie mestského súdu nebolo možné v tomto momente trestného konania považovať za konečné (definitívne) rozhodnutie. Z uvedených dôvodov ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa v rámci predbežného prerokovania aj v tejto časti vyhodnotil ako neprípustnú a ako takú ju odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde v spojení s § 55 písm. d) a § 132 ods. 1 zákona o ústavnom súde. Navyše na základe už uvedeného je zrejmé aj to, že medzi napadnutým uznesením mestského súdu a obsahom sťažovateľom označených základných práv neexistuje taká príčinná súvislosť, na základe ktorej by po prípadnom prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie reálne mohol dospieť k záveru o ich porušení [čo podmieňuje subsidiárny záver o zjavnej neopodstatnenosti tejto časti ústavnej sťažnosti podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde].

26. Keďže ústavný súd ústavné sťažnosti ako celok odmietol, bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa uplatnenými v jeho ústavných sťažnostiach.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. apríla 2026

Peter Molnár
predseda senátu